

Gatelangs

Natteravnene - Gatelangs siden 1990
Nummer 1 - mars 2018 - 17. årgang

Tema:
**Frivillighet og
integrering**

RØDE KORS:
EN POPULÆR MØTEPLASS

INTERKULTURELT:
KVINNER HJELPER KVINNER

Prøv signant.no

Digital arbeidsflyt og elektronisk signatur med Signant!

Signaturprosessen er enkel og selvforklarende og med BankID eller Buypass signeres dokumenter og avtaler elektronisk på høyeste sikkerhetsnivå.

Vi skaper effektiv fremtid nå!

Kontakt oss på telefon 02575 og salg@maestro.no eller prøv signant.no i dag!

 bankID buypass

signant

Ali kaffe kurerer gruff
— og holder deg våken

JOH. JOHANNSON - kjent for god kaffe siden 1866
www.alikaffe.no

Gatelangs

ISSN 1891-6856

ANSVARLIG REDAKTØR:

Lars Norbom
gatelangs@natteravnene.no

REDAKTØR:

Anette Haugen
gatelangs@natteravnene.no

DESIGN OG PRE-PRESS:

Per Frederiksen • vinceweb.no

TRYKK:

Zoom Grafisk • Drammen

ANNONSER:

Norske Publikasjoner as
Telefon: 22 90 71 90

BESØKS- OG POSTADRESSE:

Natteravnene Oslo,
Storgata 28,
0184 OSLO
Telefon: 23 00 21 20

NATTERAVNENES STYRE:

Sander Brink (styreleder)
Siri Skrøder
Marianne Sætrang Lunde
Kim Marius Ilmo Bolin
Eva Raknerud Braathen
Olav E. Storm (vara)
Gaute Bergmo (vara)

gatelangs@natteravnene.no
www.natteravnene.no
www.facebook.com/natteravnene1
twitter.com/ravnene

Trykksak

241 501

Zoom Grafisk,
Drammen, har rett til
å benytte svanemerket
på sine trykte
produkter.

Forsidefoto: Anette Haugen
Side3-foto: Freepic

Snarveien til integrering

I en tid med stor økning av flerkulturelle bomiljøer, blir god integrering stadig viktigere. I denne utgaven skal vi se flere eksempler på at deltagelse i frivillig arbeid bidrar til raskere integrering i det norske samfunnet.

I denne utgaven besøker vi blant annet Interkulturell kvinnegruppe, som har fokus på flerkulturelle fosterhjem, to menigheter, som arrangerer middag på tvers av religion og det nesten 100 år gamle idrettslaget Sterling, som bruker idretten som arena for integrering.

Fellestrekkene ved de som engasjerer seg i dette, synes å være et ønske om å bidra til integrering og et ønske om å gi noe tilbake til samfunnet.

I 2016 sa daværende kulturminister Linda Hofstad Helleland at «frivillighet er nøkkelen til integrering». La oss håpe at hun som ny barne- og likestillingsminister følger opp dette ved å bidra til gode rammevilkår for frivillige organisasjoner.

Avslutningsvis kan vi i denne utgaven også glede oss over forskning som viser en klar nedgang i alkohol og tobakksforbruket blant unge.

God vandring!

Innhold

Leder	3
Landet rundt	5
Gjør en stor innsats	6
En populær møteplass	8
Holder språkkafé	10
Lærer mye samfunnsnyttig	11
Gir de unge et sted å være	12
Eldregruppe med stor aktivitet	14
Natteravnskolen	16
Nytt om Natteravnene	18
Diverse rusforskning	20
Profil: Givende og viktig	23
Portrett: Viktig å bry seg	24
Fra arkivet: Frivilligheten er vital	28
Ungdommens stemme	30

Populær møteplass.

Se side 12

Neste Gatelangs kommer i juni.
Frist for innspill er 1.mai 2018

Tips oss!

Skjer det noe i ditt nærmiljø eller i din natteravngruppe som Gatelangs bør skrive om?

Tips oss!

Send en mail til gatelangs@natteravnene.no

Natteravnner landet rundt...

Hammerfest

Onsdag 15. november startet de første natteravnene i Hammerfest å patruljere gatene, melder iFinnmark. Da hadde 59 voksne meldt interesse. — Det er bra, men vi ønsker mange flere, for her skal vi være ute i gatene hver eneste onsdag, torsdag, fredag og lørdag, sa Trine Stenersen, initiativtaker og daglig leder ved Frivilligsentralen i Hammerfest, til nettavisa. Initiativet ble tatt etter et foreldremøte, der politiet informerte om situasjonen for de unge. Det ble også godt mottatt da BONORD ga årets julegave til Natteravnene i stedet for til egne styreledere.

Bergen/Rådal

Natteravn Kristin Stige Brakstad har mottatt Bergen kommunes frivilligpris 2017 for sitt arbeid med Natteravnene Rådal, melder Bergen kommune på sine nettsider. Natteravnene Rådal er et samarbeid mellom ni barne- og ungdomsskoler i Fana og Ytrebygda. Kristin Stige Brakstad har vært sentral i oppstart og drift av organisasjonen siden 2013. Stort sett hver helg hele året er det natteravning i skoledistriktene, bestående av foreldre og andre frivillige.

Kristiansand

Natteravnene i Kristiansand er tildelt Frivillighetsprisen for barn og unge 2017, melder Vest-Agder Fylkeskommune på sine nettsider. I begrunnelsen står det blant annet at: «Mange ungdommer har liten voksenkontakt og sier at de setter pris på at noen voksne har tid til fellesskap. Politiets statistikker viser hvert år at Natteravnene gjør en forskjell.» Frivillighetsprisen er på kr 25 000, i tillegg til et valgt kunstverk.

Lørenskog

Monica Kjelvik Kristiansen kan ha bidratt til å redde livet til ei ung jente og er kåret til årets natteravn i Lørenskog, melder Romerikes Blad. Natteravnen selv er ydmyk over utmerkelsen og tror det er en hendelse i høst som har bidratt til at hun har fått den. På stasjonsområdet møtte de en ung kvinne det var vanskelig å få kontakt med. Hun beveget seg videre i togsporet. Noen natteravnere ga beskjed til togsentralen, mens andre fulgte etter jenta. Med prat og omsorg fikk de til slutt stoppet henne. Monica Kjelvik Kristiansen var leder av teamet og får ros for måten hun taklet situasjonen på.

Sarpsborg

Etter mange tilfeller av skadeverk i Sandbakken-området i Sarpsborg, bestemte FAU ved Sandbakken barne- og ungdomsskole seg for å starte med natteravning i nærmiljøet — i første omgang noen fredager før jul, meldte Sarpsborg Arbeiderblad. Da hadde 24 foreldre alt meldt seg. På et møte midt i november fikk de besøk av Natteravnene i Sarpsborg, som informerte nærmere om ordningen. De gikk ut fra at skadeverket var et resultat av «guttestreker».

Hokksund

Ungdomskontakten i Øvre Eiker og FAU ved Hokksund Ungdomsskole starter nå opp igjen med mer eller mindre faste runder med natteravnere i Hokksund og andre steder de mener det er nødvendig, melder Eikenytt.no. De er alle bekymret over utviklingen i ungdomsmiljøet i Hokksund etter at det i høst var flere tilfeller av vold og bruk av narkotika. Hokksund har ikke hatt natteravnere siden på 90-tallet, med få unntak av sporadiske forsøk.

Gjør en stor innsat

Å være innvandrere i et land der alt fra kultur og språk til religion er fremmed, kan være krevende. Det vet kvinnene i Interkulturell kvinnegruppe (IKKG) alt om, for de kommer selv fra mange ulike land. På frivillig basis hjelper de andre med å bli integrert i Norge.

Av Anette Haugen

Ghazala Naseem er vokst opp i Pakistan, hun er dansk statsborger, men har nå bodd i Norge i 30 år. Etter at hun kom hit har hun fullført videregående og tatt lærer- og tolkeutdanning. Imtiaz Yasin er også født i Pakistan, men kom til Norge som 11-åring og har bodd her i 40 år. Etter ungdomsskole og videregående har hun drevet ulike forretninger, i tillegg til et hønseri med over 4000 høner.

De to kvinnene er leder og nestleder i den frivillige foreningen IKKG (Interkulturell kvinnegruppe). Siden 2012 har de hjulpet til med integrering av innvandrere på mange måter. De informerer om barnevern, rekrutterer fosterhjem, holder gratis norsk kurs, hjelper unge kvinner med øvelseskjøring, har svømmekurs og hjelper kvinner i hjem-skole-samarbeidet, inklusive dataopplæring. Nå planlegger de også matlagingskurs, blant mye annet.

Fosterhjem

– Det hele startet da jeg var på besøk i England som nestleder for en annen organisasjon. Der besøkte vi en familie som hadde to fosterbarn, i tillegg til fire egne barn. Dette hadde jeg aldri hørt om. Da jeg kom hjem til Norge undersøkte jeg litt og i 2013 kom jeg i kontakt med Nina Baastad og Ann-Vigdis Gulbrandsen i Fosterhjemstjenesten i Oslo, forteller Ghazala Naseem.

IKKG var stiftet i 2012 og det endte med at Ghazala Naseem i 2014 ble ambassadør for minoritetsområdet under Fosterhjemstjenesten. Ikke så lenge etter traff hun Imtiaz Yasin. Det var behov for en entusiastisk nestleder i foreningen – og rekruttering av fosterhjem og det å informere om barnevernet på en god måte, var noe Imtiaz Yasin brant for.

– Det er et ordtak som sier at løgner sprer seg fort, mens fakta sprer seg mye

Fest: I høst feiret IKKG femårsjubileum, der også to representanter fra Fosterhjemstjenesten i Oslo deltok: Fra venstre Ann-Vigdis Gulbrandsen, Imtiaz Yasin, Nina Baastad, Ghazala Naseem, Rubina Jabeen og Nsurat Bibi.

(Foto: Fosterhjemstjenesten)

saktere. Etter at to-tre familier var blitt fratatt barna sine av barnevernet, spredte det seg et hysteri og en frykt. For meg var dette noe helt nytt, jeg kjente til alt det gode barnevernet gjør. Derfor er det viktige med en bevisstgjøring om at de faktisk er der for å hjelpe, samtidig som familiene må kjenne til hvilke rettigheter de har, for de har jo mange rettigheter, påpeker Imtiaz Yasin.

Lik etnisk bakgrunn

I dag har IKKG både kontakt med foreldre som kan trenge fosterhjem til sine barn og familier som kan tenke seg å bli fosterhjem. For Fosterhjemstjenesten er det viktig å rekruttere familier fra alle kulturer. For mange barn kan det nemlig være ønskelig at de kommer til et hjem med samme etniske bakgrunn som de biologiske foreldrene.

– Barneverntjenesten har ansvar for å samarbeide både med foreldrene og barnet selv i utvelgelse av fosterhjem. Deres ønsker skal vektlegges. Det viktigste er selvfølgelig at barnet kommer til fosterforeldre som kan ivareta det, men dernest ser vi på kultur, religion etc. Nå skal det imidlertid sies at det finnes foreldre som ønsker at barnet blir plassert hos familier med ulik kulturell bakgrunn enn dem selv, kanskje på grunn av en dårlig erfaring, sier Nina Baastad, fagkonsulent i Fosterhjemstjenesten i Barne- og familieetaten i Oslo kommune.

Disse tingene er for øvrig også lovfestet, i Retningslinjer for fosterhjem og lov om barneverntjenester. Der står det i paragraf fire: «Barneverntjenesten skal ta tilbørlig hensyn til barnets etniske, religiøse, kulturelle og språklige bakgrunn.»

Blant fosterhjemmene som er rekruttert av IKKG var det nylig en svært internasjonal familie, der foreldrene er fra Sri Lanka og Pakistan og fosterbarnet på 15 er fra Afghanistan.

s med integrering

Stor jobb: Ghazala Naseem og Imtiaz Yasin, henholdsvis leder og nestleder i IKKG gjør en fantastisk jobb for å hjelpe til med å integrere andre innvandrere i det norske samfunnet. (Foto: Anette Haugen)

Brobyggere

IKKG har nå rundt 150 registrerte medlemmer, men det er enda flere som er innom og deltar på møter og seminarer. De fleste er kvinner med innvandrerbakgrunn, men de har også noen etnisk norske medlemmer. I utgangspunktet holder de til på Furuset i Oslo, men av og til har de arrangementer andre steder, som da de i november arrangerte gratis seminar om barnevern i Eldorado bokhandel i Oslo sentrum.

Her informerte de om barnevernet og fosterfamilier med minoritetsbakgrunn – i tillegg til å snakke om hvilke rettigheter minoritetsbarna har i det norske samfunnet. På møtet deltok også blant annet leder for Fosterhjemstjenesten i Oslo, Stein Grødal, den pakistanske ambassadøren og noen ledere fra religiøse samfunn.

– Vår jobb er først og fremst å gi informasjon. Vi fungerer som brobyggere. Det store problemet vi har, er at vi jobber helt frivillig, uten midler. Det kan være problematisk fordi vi både trenger lokaler og midler til litt servering på møtene. Til de

faste onsdagsmøtene får vi låne et lokale gratis i to timer, men vi skulle gjerne fått litt mer bistand, sier Imtiaz Yasin.

Får til mye

Til tross for at alt de gjør er på frivillig basis, har foreningen med de to kvinnene i spissen fått til utrolig mye. Foruten å invitere til seminarer og informasjonsmøter om fosterhjem og barnevern, har de bistått Fosterhjemstjenesten med å lage enkle brosjyrer, der teksten er på norsk på én side og på urdu, arabisk, engelsk, polsk eller somali på den andre.

Tre-fire ganger i året informerer dessuten Ghazala Naseem på urdu på nær-radioen «Voice of Oslo» om hva de utretter. Da når de fram til mange, slik at flere blir klar over deres eksistens. De har også laget sin egen nettside: ikkg.no, der alle som vil kan lese mer om det de holder på med. Og det er mye!

Blant det de gjør er å holde gratis norskkurs for innvandrere som ikke er innbefattet av reglene som gir gratis norskkurs fra kommunen (det vil si blant annet de som kommer fra EU-land) og ikke har råd til å dekke det selv. Akkurat disse kursene er ikke forbeholdt kvinner, slik mye av det andre de gjør er. Her er også menn velkomne.

Kurs for kvinner

Blant det som er forbeholdt kvinner er innføring i hjem-skole-samarbeid. Her forklarer de om hvordan det norske skole-

systemet fungerer og anmoder alle om å delta på foreldremøter selv om de ikke forstår språket så godt. De kan likevel få med seg informasjon hjem og ikke minst viser de deltagelse. Datakurs inngår også i opplæringen, for alt skjer jo på data i dag, både i skolen og ellers. FAU ved et par skoler har nå vist interesse for å bidra eller overta kursene.

Svømmekurs for kvinner og barn, kjøreopplæring for kvinner som kanskje vegrer seg litt for å gå til mannlige sjåfører ved kjøreskolene og kostholdskurs er andre ting de har hatt på programmet. Nå planlegger de også matlagingskurs, der de anmoder etnisk norske kvinner om å komme og lære om pakistansk og andre nasjoners mattradisjoner. Det gleder de seg til.

– Å rekruttere minoritetskvinner til selv å bidra med frivillig arbeid er for øvrig en utfordring. De er ikke vant med dette fra egen kultur. Mange kommer på møtene vi arrangerer, men det er ikke så lett å få dem til å bidra mer, påpeker Ghazala Naseem.

For de to ildsjelene er det uansett viktig å hjelpe folk, uavhengig av behov. Blant seminarene de holder står også likestilling og tvangsekteskap ofte på agendaen. Er det noe de jobber hardt og entusiastisk for, er det nemlig å få slutt på tvangsekteskap. Selv er de og familiene deres godt integrert, så hva er da mer naturlig enn å hjelpe andre med det samme?

En populær møteplass

Spiller kort: De frivillige spiller gjerne kort med ungdommen. Det er noe alle kan delta på.

I et hvitt, trivelig hus på Mortensrud har ungdommen i bydelen en trivelig møteplass, der de kan gjøre lekser, spille biljard, bordtennis, kort eller bare henge. Det er Røde Kors som står bak Mortensrud Ressurssenter, men uten 55 frivillige hadde det vært umulig å drive stedet.

Tekst og foto: Anette Haugen

Hver mandag til torsdag fra 15.00 til 21.00 er det åpent hus på Mortensrud Ressurssenter. Det vil si, på mandager er det jentekveld. Da er både leksehjelpen og møteplassen forbeholdt jenter. Også alle de frivillige som bidrar denne dagen er kvinner, slik at alle jenter som vil, i alderen 13 til 25, kan ha sin egen friplass én ettermiddag i uka.

Gutta har ingen egen kveld, men hver torsdag har de egen guttegruppe, der det er plass til ti gutter som er ekstra motivert. For disse ti arrangeres det egne aktiviteter, som fisking og temakvelder, der de blant annet har tatt opp kropp og seksualitet,

hatt besøk av «Skeiv Ungdom» og av «Ungdom mot narkotika».

Fire sentre

Tilbudet på Mortensrud er ett av fire ressursentre i Oslo som Røde Kors står bak. De andre ligger på Majorstua, Grønland og Grorud. Om tilbudet kan variere noe i form og aktivitet, er prinsippet det samme ved alle sentrene. Det er et lavterskeltilbud og en møteplass for unge fra ungdomsskolealder og oppover. Alle tilbyr dessuten leksehjelp og baserer seg på frivillighet.

Den som tar i mot Gatelangs denne onsdag ettermiddagen rett før jul, er Mehrnaz Bozorgi (35). Hun er ansatt i Røde Kors, men skal om kort tid overlate ansvaret for resten av kvelden til de frivillige. Det varierer litt hvor mange frivillige som er på plass, men på det de kaller møteplassen i første etasje, pleier de å være seks til ti stykker. I tillegg er det gjerne to til sju personer som hjelper til på leksehjelpen i annen etasje.

— Jeg er født i Iran, men oppvokst i Sverige og har bodd i Oslo de siste sju årene. Jeg jobbet her selv som frivillig i to og et halvt år før jeg ble ansatt i Røde Kors, forklarer Mehrnaz, som synes hun

«Jeg har lyst til å gi litt tilbake, gjøre en liten forskjell for kidsa.»

Fredrik Magnussen

har verdens beste jobb. Å kunne jobbe her på Mortensrud med så mange fine ungdommer og så mange flotte frivillige, er helt fantastisk.

Rusfritt

Vi får en omvisning over hele huset, der første etasje brukes til alt fra å gjøre ingenting til å spille kort, brettspill, bordtennis, biljard, høre på musikk, spille gitar eller nettsurfing. Om sommeren gir kommunen noen av ungdommene betalt sommerjobb i et par uker. På den måten får de også pusset opp lokalene.

Husreglene står oppført på veggen.

Gode venner: Fredrik Magnussen har jobbet som frivillig på Mortensrud Ressurssenter i seks år. På den tiden har han blant annet blitt godt kjent med Amer Chohan.

Leksehjelpen

I annen etasje er det leksehjelp fra klokka 15 til 20. Her er det litt strengere ordensregler enn nede. Alle må ha med seg skolebøker og PCene skal brukes til lekser og ikke til sosiale medier. På tavla står det en liste over hvilke frivillige som hjelper til de ulike ukedagene og hvilke fag de helst bistår med. Alderen på de frivillige på leksehjelpen varierer mye mer enn nede på møteplassen. Her oppe er det alt fra studenter til pensjonister som hjelper til.

Alle som ønsker å bidra som frivillig søker direkte til Røde Kors, der de aller først deltar på et informasjonskurs. Deretter søker de seg til en spesiell aktivitet, som for eksempel leksehjelp. I utgangspunktet søker du deg ikke til sted, noe som gjør at mange av de frivillige kommer fra helt andre steder i byen – og at de har ganske ulik bakgrunn.

– Jeg tenker personlig at det at det er stor variasjon i hvem som er frivillig, er fint for integrering og relasjonsbygging. Det er bra for de unge å bli kjent med dem som er litt eldre og representerer en litt annen del av samfunnet. Det er viktig å ha den type rollemodeller. De frivillige har alle taushetsplikt, med mindre det er fare for liv og helse. For noen kan det være lettere å åpne seg for én utenom familien, som kanskje heller ikke er lærer, sier Mehrnaz.

Mange nasjonaliteter

De unge som kommer til møteplassen og leksehjelpen er av mange nasjonaliteter, men det er ingen grupperinger. Alle prater med alle. Også de frivillige kommer fra ulike land og ulike steder i Norge.

Røde Kors ønsker imidlertid en viss stabilitet blant de frivillige, så de ser helst at de binder seg for ett år. Det er mange dager som skal dekkes opp, der de jobber i team og har gruppeledere med ekstra ansvar. Derfor er det viktig både for Røde

Kors og de unge at det er kontinuitet i hvem de møter. En som har vært frivillig på Mortensrud i snart seks år, er Fredrik Magnussen (26) fra Bøler. Han forklarer hvorfor han gjør dette én gang i uka:

– Jeg har lyst til å gi litt tilbake, gjøre en liten forskjell for kidsa. Det er et bra tiltak dette her. Det gir dem et trygt sted å være og noen å prate med om de har problemer. Jeg tror også det er bra for kidsa å treffe folk som kommer fra ulike steder av landet, slik de frivillige gjør. Samtidig har vi ulike arrangementer, der de også blir introdusert for norske tradisjoner. Det var for eksempel mange som aldri hadde smakt julegløgg da vi nylig serverte det.

Betydd mye

Selv om hovedtyngden av de unge som kommer til møteplassen og leksehjelpen går på ungdomsskolen eller videregående, er øvre aldersgrense 25 år. For å være frivillig må du være minst 20 år, være glad i ungdom og beherske norsk. En som brukte stedet nesten daglig da han var yngre, men nå bare er innom av og til, er Amer Chohan (19), som går siste året på studie-spesialisering på Kuben.

– Før i tiden var jeg på møteplassen nesten hver dag for å treffe gutta. Nå kommer jeg sjeldnere og går mest på leksehjelpen. Det betydde mye for meg å komme hit da jeg var yngre. Her traff jeg nye folk og de frivillige har alltid vært veldig imøtekommande og greie. Jeg har i tillegg hatt sommerjobb både her og på Motorsenteret på Hvervenbukta, sier unggutten, som er vokst opp og fremdeles bor her på Mortensrud

Han forklarer videre at når han til våren er ferdig på videregående, da skal han ta seg et friår. Deretter har han planer om selv å bli frivillig for Unicef, for å dra ut i verden og gi litt tilbake til folk som ikke har det så godt som vi har i Norge.

Blant annet skal det være helt rusfritt, det gjelder alle, uansett om du er frivillig eller bruker. Det er sjelden det er noe bråk, men i så fall setter de seg ned og prater med de unge, så ordner det seg som regel. Støynivået kan imidlertid være høyt, men det kaller de frivillige bare for positiv støy.

På vei opp til annen etasje, går vi gjennom et rom de kaller Galleri M. Her har de både utstilt noe kunst de har fått fra Astrup Fearnley og kunst de unge selv har laget. De har blant annet hatt besøk av et par kunstnere som har motivert de unge til å lage sine egne kunstverk.

«Menigheten er en viktig plass for integrering.»

Språkkafé: Kafeene er hyggelige treffpunkt. Her arrangerer Hassan Adib og Shiar Marak en konkurranse. Vinneren er Maria Haji. (Foto: Salahaldin Kishti)

Holder språkkafé og «middag på tvers»

For de ulike menighetene er frivillighet en sterk verdi. Bare under gudstjenesten er det mange frivillige som bidrar med alt fra kaffekoking til tekstlesing. Ved siden av dette skjer det mye i løpet av uka. På Jevnaker inviterer de blant annet til språkkafé og «middag på tvers».

Av Anette Haugen

Anna Spilling er diakon i Hovin og Mogreina menigheter, som ligger i Ullensaker kommune i Akershus. Hun forteller at menigheten er en viktig plass for integrering av dem som kommer nyinnflyttet til kommunen. Her er det åpent for alle. Noen er i en fase i livet der de bare trenger «å være», uten at det stilles krav, andre finner sin plass ved å bidra med frivillighet.

– Det er mye som skjer i løpet av uka i regi av menigheten. Vi arrangerer babysang, knøttesang og holder åpent hus, der vi først har en samling og deretter serverer kaffe og kaker. Det er en lett plass å invitere nye til. På disse samlingene kan det også være et internasjonalt preg. Det er viktig at aktiviteten i kirken er inkluderende, påpeker diakonen.

Språkkafé

Selv om det er mest etnisk norske som kommer til gudstjenestene og bidrar som frivillige der, har menigheten også flere arrangementer der integrering av folk som kommer fra andre kulturer står i fokus. Blant annet holder de jevnlig språkkafé i samarbeid med Røde Kors og Flyktningehjelpen i kommunen.

– Språkkafeene ble startet av Flyktningehjelpen og holdes litt ulike steder, blant annet i kirken. Vi starter alltid med litt underholdning. En av gangene var det først norsk folkedans og deretter kurdisk dans. Etter underholdningen deler vi opp i språkgrup-

per. Litt av hensikten er at de som kommer fra andre land skal få trening i å snakke norsk, forklarer Anna Spilling.

Samtidig har de gjerne et tema på disse kafeene, som mat- eller musikktradisjoner. Her er det flere frivillige som bidrar og praten går på en enkel og lett måte, slik at alle skal føle seg velkomne. At de samarbeider med andre organisasjoner rundt dette, mener diakonen er en fin og viktig ting, for da blir kontaktflaten større og man når ut til flere.

Åpen barnehage

Et annet inkluderende tiltak for både nye og «gamle» i kommunen, er at de har åpen barnehage to formiddager i uken. Her er det en ansatt som har ansvar, men det hender også at frivillige bidrar. På den åpne barnehagen er alle voksne som er hjemme med barna velkomne til å komme innom for et sosialt fellesskap for både barn og voksne.

To ganger i semesteret inviterer de dessuten til «middag på tvers». Da er tanken at man skal komme sammen og spise middag på tvers av hvor man kommer fra, hvilken alder man har og hvor man står i livet. Da har alle med seg litt mat fra eget hjemland, om det så er Finland, Norge eller Eritrea. Det pleier å bli en god og hyggelig miks av mat og mennesker.

På disse middagene kommer det gjerne mellom 30 og 60 personer. På spørsmål om hvor mange frivillige som bidrar i menigheten, har ikke Anna Spilling noe klart svar, annet enn at det er mange. Da de en gang arrangerte middag for de frivillige var det 80 som kom. Noen bidrar mye, andre mindre, men det er litt av vitsen. Man gjør det man har kapasitet til.

– Tilbakemeldingene vi får på arrangementene menigheten står bak, er stort sett bare positive. Vi ber også om tips til ting vi kan gjøre, for en del av inkluderingen er jo å få dratt med alle de som ønsker å bidra, helt uavhengig av trosretning og etnisitet, fastslår diakonen.

«Å gå natteravn bidrar til at du fortere blir integrert i det norske samfunnet.»

Lærerikt: Å gå natteravn er en fin måte å bli integrert på og å lære om det norske samfunnet, synes Saeid Parsi. (Foto: privat)

Lærer mye samfunnsnyttig

Gjennom å gå natteravn blir du godt kjent i nærmiljøet der du går. Det er også en fin måte å bli integrert på i det norske samfunnet. Ikke bare blir du kjent med andre medarvner på tvers av alder, yrke, interesse og kultur, du lærer også mye av og om folk du møter på din vei.

Av Anette Haugen

Ungdommen og de voksne du møter på gata når du går natteravn kommer fra alle ulike miljøer og kulturer. Derfor har Natteravnene også behov for frivillige i alle aldre (fra 18 år og oppover) og med ulik bakgrunn, både når det gjelder yrke, erfaring og kultur. Å gå natteravn er slik sett også en ypperlig måte å bli integrert på enten du er helt ny på et sted eller har bodd der en stund. Som natteravn møter du mange sider av det norske samfunnet.

En som har fått erfare dette er Saeid

Parsi (57), som er bosatt på Skullerud og har meldt seg som frivillig natteravn i Oslo sentrum. Han er opprinnelig fra Persia, men har bodd i Norge siden januar 1989. Den gang kom han hit på familiegjenforening, etter at hans kone og barn hadde søkt asyl i Norge.

Flere kurs

I over 20 år var Saeid Parsi drosjeeier. På bakgrunn av yrket sitt deltok han på flere kurs, der kundebehandling var ett av temaene. Han ble etter hvert god på å snakke med passasjerene og eventuelt roe ned dem som kunne være litt bråkete og hissige.

Denne kunnskapen var god å ha da han i mai i 2017 begynte å gå natteravn i Oslo sentrum. Han har selv store barn og synes Natteravnene gjør en god og samfunnsnyttig jobb, som det er fint å få være en del av. Han har følt sett godt mottatt hos Natteravnene og tenker at denne formen for frivillig innsats også er en ypperlig måte å bli integrert på.

— Når du går slik ute på gaten og pra-

ter med folk, bidrar det selvfølgelig til at du fortere blir integrert i det norske samfunnet. Du blir kjent med miljøet på en helt annen måte. Det er hyggelig å være sammen med de andre natteravnene og vi lærer mye av hverandre. Samtidig er folk vi møter ute snille og oppmerksomme. Det er også fint å kunne hjelpe de som trenger det. Dette er en fin ordning, sier han.

Fordel

Saeid Parsi ser det også som en fordel at det er med noen natteravnere som ikke er etnisk norske når de er ute og går. Når de møter ungdom fra samme kulturelle bakgrunn som ham selv, kan det hende det er enklere for ham å snakke med dem enn det er for noen av de andre. Det kan være lettere å forstå hverandre og kanskje gir det også litt ekstra respekt.

— Jeg prøver å gå natteravn jevnlig og tenker jeg vil fortsette med det så lenge jeg holder meg frisk. Det er hyggelig å være med og fint å kunne hjelpe til, samtidig som det er lærerikt, fastslår natteravnen.

På Vahl skole på Tøyen i Oslo ligger klubblokalene til Sportsklubben Sterling. Hjemmebane har de på Ekeberg. Samtidig driver Sterling med mye mer enn idrett. De tilbyr ungdom et sted å være og noe å drive med. Det er viktig for integrering og for å holde seg unna «gata».

Tekst og foto: Anette Haugen

Det er ikke alltid så lett å nå fram til Mimoun Elatiaoui (40) på telefon på første forsøk, men sender du en melding, tar han kontakt. At han ikke alltid kan svare umiddelbart, er imidlertid forståelig. I tillegg til å være familiefar, er han daglig leder, trener og ildsjel i Sportsklubben Sterling og har også mye å gjøre med organisasjonen «Sterling for integrering og inkludering».

— Jeg startet vel som fotballtrener i 1999 og ble direkte tilknyttet Sterling et par år senere. Nå trener jeg et lag med fjorten-femten-åringer to ganger i uka, i tillegg er jeg daglig leder i Sportsklubben Sterling og har også en del med de øvrige aktivitetene i Sterling å gjøre, forklarer ildsjelen som selv er vokst opp på Tøyen, men nå bor med familien på Lambertseter.

Et tilbud

På spørsmål om hvorfor han bruker så

Oppvarming: Ungdommen lytter til alt treneren sier og prøver å følge instruksene. Mimoun Elatiaoui har også en medhjelper blant de unge.

Gir unge et

Frivillige: Reda Hussein (t.v.), Mimoun Elatiaoui og Ihab Ezzeldine tror jobben som gjøres av frivillige i Sterling bidrar til å integrere barna i nærmiljøet og hindre dem i å henge ute.

mye tid på dette – og hva han tror tilbudene Sterling gir betyr for integrering av de unge i nærmiljøet, svarer Mimoun:

— Det er viktig at barn og unge har et tilbud i nærmiljøet for å få en trygg oppvekst. For å bli integrert må de ha en aktivitet å gå til, et sted der de kan treffe andre og ha det hyggelig. Alternativet for mange er å sitte hjemme og spille PlayStation. Det er også viktig at det ikke koster for mye, slik at det økonomiske ikke blir en hindring for å delta.

For å være med å trene fotball i Sterling er det en liten egenandel, men den er svært lav i forhold til den de har hos mange andre idrettslag. Årsaken til at de må ha en egenandel er at det koster å være med i seriespill, de må ha drakter, det koster med dommere etc. Både Mimoun og de andre trenerne stiller imidlertid uten godtgjørelse på helt frivillig basis.

Historisk sett har Sportsklubben Sterling, som har eksistert i snart hundre

år, både hatt innebandy- og håndballag for barn, unge og også for oldboys. Nå for tiden er det mest fotball det går i, for både gutter og jenter i alderen 8-20 år, men de er så vidt i gang med å starte opp med innebandy igjen. Ikke alle liker å spille fotball, så da er det viktig med flere tilbud.

Andre aktiviteter

Selv om aktivitetene er delt i to ulike organisasjoner, er mange av de samme personene involvert både i sportsklubben og «Sterling for integrering og inkludering».

I sistnevnte organisasjon kreves det ingen egenandel for å være med på aktiviteter. Der får de blant annet litt tilskudd fra Bufdirs midler til det som kalles barnefattigdom.»

— Vi har klubbhus i den gamle rektorboligen på Vahl skole, med åpent hus og mange aktiviteter. Der er det alt fra leksehjelp til et innspillingsstudio som ungdommen kan benytte gratis. I tillegg arrange-

sted å være

«For å bli integrert må de ha en aktivitet å gå til»

Aktivitet: Det er viktig for alle de unge å ha en aktivitet å gå til. Her trener Mimoun et lag med fjortenåringer i den nye flerbrukshallen rett ved Vahl skole.

rer vi blant annet jentekvelder, skiturer, tur til Tusenfryd og hytteturer med overnatting. Ingenting av dette koster noe for deltakerne, forklarer Mimoun.

På fredagene er det familiekveld, med ulike aktiviteter og matlaging. Det som er så bra med disse kveldene, er at da kommer mange av foreldrene, slik at de også integreres i det sosiale fellesskapet i nærmiljøet. Da kan de blant annet ta med yngre søsken, slik at det er mulig for mange flere, ikke minst mødre, å delta.

Gi noe tilbake

Fjortenåringene Mimoun skal trene i den nye flerbrukshallen like ved Vahl skole denne tirsdagskvelden, starter oppvarmingen klokka 18.30. Før dette er det et lag med yngre barn som trener. Det ledes av Reda Hussein og Ihab Ezzeldine, som begge er 16 år og fram til i fjor selv spilte fotball i klubben. Nå er det deres tur til å stille som frivillige.

— Det gjør jeg med glede. Andre har stilt opp frivillig for meg slik at jeg har kunnet trene fotball og være med på hyttetur. Der var det med fire frivillige voksne, som brukte av sin fritid på oss. Nå er det på tide å gi noe tilbake. Det er dessuten morsomt å trene barna. De setter tydelig pris på det. Selv om jeg ikke tjener penger på det, får vi trener- og dommerkurs. I tillegg er det å jobbe frivillig også en fin ting å ha på CVen, sier Ihab Ezzeldine.

— Jeg er enig med Ihab og synes også det å være frivillig for Sterling er en fin måte å holde kontakt med de jeg gikk på ungdomsskolen med. Det er så viktig å ha noe fornuftig å bruke fritiden sin på, ellers er det lett å gjøre noe dumt. Hadde vi ikke hatt Sterling da vi var yngre kunne vi lett ha havnet i feil miljø. Det skjer mye i nabolaget, påpeker Reda Hussein.

Sterlingpatruljen

De to ungdommene er ganske sikre på at

klubben og alle de frivillige som bidrar har reddet mange unge fra å trå feil. Det hører de ikke minst når «praten går» på treningene. Derfor stiller de selv opp på ganske mye mer enn bare å trene barna. De har tatt med seg en gjeng barn på Vålerengakamp og de er ofte på klubbhuset. De tror nok også at det kan være lettere for en del unge å prate med dem som bare er litt eldre, enn å prate med foreldrene sine.

Det at Sterling også har et tilbud til dem som er litt eldre, slik som å låne studio, mener de også er avgjørende. For skolebarn og ungdom finnes det som regel noen andre tilbud, men så snart du er ute av ungdomsskolen er det svært lite å finne på, annet enn å henge på gata.

Reda Hussein og Ihab Ezzeldine er dessuten med på et relativt nytt tiltak, noe de kaller Sterlingpatruljen. Det fungerer litt som Natteravnene, men det er ungdommen selv som går rundt i nabolaget med vester, snakker med barna og følger dem som ønsker det hjem. Da kommer de også i snakk med en del foreldre, noe som også er hyggelig og en fin ting for alle.

«Å gå natteravn synes vi er en naturlig del av vår samfunnsplikt.»

Diskuterer: Det diskuteres politikk over bordet i lokalet. Her har de dessuten tilgang på TV-kanaler fra flere av hjemlandene til medlemmene.

Eldregruppe med sto

Flerkulturell eldreforening på Grønland har i mange år tilbudt sine medlemmer et sted å være om ettermiddagen. I tillegg har de jevnlig temakvelder, med temaer som alt fra «Stopp radikaliseringen», til informasjon om rettigheter og plikter ved stortings- og kommunevalg.

Tekst og foto: Anette Haugen

I et lite lokale sentralt på Grønland i Oslo, holder Grønland flerkulturell eldreforening til. En av lederne for gruppen, der alt er basert på frivillighet, heter Qaiser Saeed, mens Danny Chaudhry er ansvarlig for ungdomsgruppen deres. Her på stedet skjer det nemlig mye, for flere ulike aldersgrupper. Når Gatelangs er på besøk er det for eksempel leksehjelp i nabolokalet, der frivillige, blant annet med lærerbakgrunn,

hjelper skolebarna med lekser.

— På dagtid bruker kommunen lokalene. De driver en flerkulturell kafé, som også flere av våre medlemmer benytter. Blant annet serverer de rimelig mat. Fra klokka 16.00 til 21.00, utenom torsdag og søndag, får vi benytte lokalene. Vi serverer kaffe, noen spiller kort, ser på fjernsyn, diskuterer politikk og arrangerer temakvelder, forklarer Qaiser Saeed.

Viktige temaer

Når det gjelder temakveldene den frivillige eldregruppen arrangerer, er disse et godt bidrag med tanke på integrering i det norske samfunnet. Foran valget får de for eksempel alltid besøk av politikere fra ulike partier. De snakker selvsagt varmt om eget parti, men informerer også om hvilke rettigheter og plikter man har både på valgdagen og i andre sammenheng.

I starten av desember inviterte de til

temadag med tittelen: «Stopp radikaliseringen». Da hadde de blant annet besøk fra Human-Etisk Forbund, Bosnisk kvinnettverk og imam Mehbubur-rehman fra Islamic Cultural Centre. Da var det ganske fullt i det vesle lokalet, med deltagelse både av egne medlemmer og flere beboere i området, også etnisk norske.

Andre som har vært på besøk det siste halve året er Oslos varaordfører, Khamshajiny Gunaratnam. Hun kom for å snakke om prosjektet OXLO (Oslo Ekstra Large) — en inkluderende by for alle, og om integrering og fellesskap mot diskriminering.

Også lege Mina Adampour har vært på besøk og snakket om diskriminering, mens en av de tidligere lærerne fra leksehjelpen i nabolokalet har holdt foredrag om hjemskole-samarbeid. Et par andre kvelder har de hatt besøk av forebyggende avdeling i politiet.

I tillegg til temakveldene, arrangerer

Kortspill: Det er ofte noen av medlemmene i foreningen spiller kort.

Viktig: Said Nazer (t.v.), Danny Chaudhry og Qaiser Saeed synes det er viktig å drive frivillig arbeid – og de tror ganske sikkert at aktivitetene de tilbyr bidrar til integrering på flere plan.

Pizzaservering: Til ære for at de skulle få besøk denne dagen, ble det også spandert pizza.

or aktivitet

den flerkulturelle eldreforeningen også slikt som julefest og 17-mai-feiring, basert på norske tradisjoner.

Ungdomsgruppe

Integrering skjer på så mange plan, det er derfor også viktig for de unge å treffe de som har levd noen år lenger. To ettermiddager i uken, fredag og lørdag, leder Danny Chaudhry en ungdomsgruppe i de samme lokalene, samtidig med at eldreforeningens medlemmer er her. På den måten kommuniseres det godt på tvers av alder.

– Vi er i utgangspunktet ingen sportsklubb, men ungdomsgruppen vår driver likevel med det som er nasjonalsporten for flere, nemlig Kabaddi. Det er en lagkampidrett, for både gutter og jenter. Vi har deltatt i flere turneringer og spilt bra, forklarer Danny Chaudhry.

Noe annet den flerkulturelle eldreforeningen på Grønland bidrar med for ung-

dommen, er å gå natteravn. Stort sett hver fredag og lørdag kveld, fram til de stenger klokka 21, tar noen i gruppen på seg gule natteravnvester og går rundt i nabolaget for å være synlige og asse på at ungdommen har det bra og ikke gjør noe galt. De bytter litt på hvem som går ut.

– Å gå natteravn synes vi er en naturlig del av vår samfunnsplikt. Det skulle bare mangle at vi også deltar. Jeg tror samtidig det gir respekt blant unge med innvandrerbakgrunn at vi er ute og går – og at de setter pris på det. Vi får også mye ros av voksne når de ser oss ute i natteravnvestene, påpeker Qaiser Saeed.

Mest menn

I nabolokalet til den flerkulturelle eldreforeningen er det som nevnt denne kvelden både mange barn og et par kvinner til stede, siden det er onsdag og leksehjelp. I lokalet vårt er det imidlertid temmelig

mannsdominert. Er det slik at foreningen bare har mannlige medlemmer?

– Kvinner er hjertelig velkomne, men det er nok mest menn som kommer. Unntaket er temakveldene, da kan det være flere kvinner her, som sist. Når det gjelder ungdomsgruppen vår jobber vi imidlertid ganske aktivt med å rekruttere jenter, forklarer Danny Chaudhry.

At behovet er stort for å ha et felles sted å være er begge enige i. Mange har uttrykt et ønske om å kunne bruke lokalet også på søndager, men det har så langt ikke vært mulig. At jobben de gjør i forhold til integrering er viktig, tror nok både Qaiser Saeed og Danny Chaudhry ganske sikkert, men dette er noe alle de frivillige gjør med glede.

«Natteravnene var der da det ikke skjedde. Å være natteravn handler om alt som ikke skjer. Slagsmålet som ikke begynner. Voldtekten som ikke finner sted. Ved å vandre gatelangs virker Natteravnene dempende på vold og konflikter. Å være natteravn er sosialt, hyggelig og meningsfylt. Og noen ganger uendelig viktig.»

(Reklameteksten som ble brukt på TV da Natteravnene vant «Reklame for alvor» i 2003.)

Starten

Det var to politimenn som startet Natteravnene i Norge. Vinteren 1990 var Dag Halgard og Gudmund Johnsen på studietur i Karlstad i Sverige. Der ble de presentert for «Nattugglorna», som kort fortalt gikk ut på at voksne, edru mennesker vandret sammen i grupper i sentrumsgatene på kvelds- og nattestid i helgene. Tanken bak var at vanlige folk kunne være med å redusere vold, rus og hærverk ved å være til stede. Politimennene brakte med seg ideen hjem til Norge. Senere har Natteravnene blitt en selvstendig organisasjon.

1. mai 1990

300 mennesker møtte opp utenfor Oslo rådhus for å være med på den første vandringen natt til 1. mai 1990, i regi av Oslo politikammer. I 1991 ble prosjektet omdannet til en selvstendig organisasjon. På samme tid ble det startet opp natteravngrupper i andre norske byer.

Hva er Natteravnene?

Det er en frivillig organisasjon der voksne, edru mennesker i organisert form vandrer i lokalmiljøet på kvelds- og nattestid i helgene. Natteravnenes oppgave er å være synlige og tilgjengelige, i håp om at dette i seg selv virker dempende på vold og skadeverk. De bistår også personer som av en eller annen grunn ikke er i stand til å ta vare på seg selv, noen ganger ved å formidle kontakt til det offentlige hjelpeapparatet.

Natteravnene

Tre til fem

Det er vanlig med tre til fem personer i en natteravngruppe. Hver gruppe har en leder. Tidlig på kvelden blir gruppene enige om hvem som går hvor, og så legger man ut på vandring. I løpet av kvelden har gruppene

Mangfold

Natteravnene består av foreldre, besteforeldre, gifte, single, venner, venninner, unge, gamle, yrkesaktive, pensjonister – kort sagt alle slags mennesker som bryr seg om andre. Mange grupper er organisert gjennom ungdomsskoler, bydeler eller frivilligsentraller – og det finnes grupper over hele landet.

Førstehjelp

Det er kjekt å kunne førstehjelp både hjemme og når du går ute som natteravn. Som natteravn i Oslo og Akershus har du mulighet for å delta på gratis førstehjelpskurs.

Er du en natteravn?

Test deg selv:

	Ja	Nei
Er du mellom 18 og 90 år?	☐	☐
Trives du blant mennesker?	☐	☐
Har du et positivt menneskesyn?	☐	☐
Er du utrustet med sunn fornuft?	☐	☐
Liker du frisk luft og mosjon?	☐	☐

Fikk du fem «ja»? Da er du sannsynligvis den perfekte natteravn! Ta kontakt med din lokale natteravngruppe eller kontoret på telefon 23002120 eller via nettsiden vår: natteravnene.no.

Utstyr

Alle vandrere har på seg lett gjenkjennelige gule refleksvester eller jakker med natteravnlogo. De er i tillegg utstyrt med førstehjelpsutstyr og mobiltelefon.

e i et Fugleperspektiv

En fredag

Det er 104 fredags- og lørdagskvelder i året. Kan du bruke én av dem på natteravning er det supert. Du forplikter deg ikke på noen annen måte enn å møte opp denne ene kvelden.

Griper ikke inn

Du trenger ikke kunne kampsport eller klare å løfte ti kilo i benkpress for å bli natteravn. Natteravnene griper aldri inn i voldssituasjoner, men kontakter politiet ved behov.

Lærerikt

Du får ikke én krone i lønn for å gå natteravn, men kunnskap om hva barn og unge gjør i helgene, god mosjon, frisk luft, nye venner – for ikke å snakke om god, sosial samvit-tighet.

Starte en gruppe?

Ønsker du å starte opp en natteravngruppe der du bor, så kontakt natteravnskolekontoret på telefon 23002120 eller via nettsiden vår: natteravnene.no.

Innenfor blant annet Oslo og Akershus kan vi hjelpe til med igangsettelse, delta på møte med foreldrene i nærmiljøet og bidra med oppstartsmateriell.

Gratis mosjon

En natteravn går i gjennomsnitt 15 097 skritt på seks timer. Så langt gikk i hvert fall fem vandrere i snitt da de ble utstyrt med skrittellere en lørdagskveld. En måling på anbefalt daglig aktivitet ser slik ut:

Antall skritt:

2 000 – 4 000:	Svært inaktiv dag
4 000 – 6 000:	Inaktiv dag
6 000 – 8 000:	Moderat aktiv dag
8 000 – 10 000:	Aktiv dag
10 000 og mer:	Svært aktiv dag

Gatelangs kommer ut fire ganger i året.

Foruten å skrive om hva som rører seg rundt omkring gatelangs der Natteravnene er til stede, tar vi opp viktige temaer, som diskriminering, ungdom og fritid, foreldrerollen, ildsjeler, frivillighets-Norge med mer.

Vil du ha bladet rett hjem i postkassa – helt gratis?

Send en mail til gatelangs@natteravnene.no skriv «Nytt abonnement» i emnefeltet og adressen din i mailen, så kommer bladet hjem til deg fire ganger i året.

Eller du kan fylle ut slippen til høyre og sende i posten.

Vil du ha Gatelangs i postkassa?

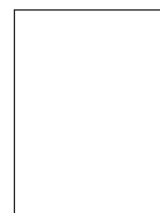
JA, jeg vil ha et gratis abonnement på Gatelangs!

Navn:

Adresse:

.....

Postnr/-sted:

Til:

Natteravnene Oslo
Storgata 28 B
0184 OSLO

KrFU med på vandring

Like før jul stilte en gruppe fra KrFU som natteravnere for å trygge Oslos gater. Her er hva de selv skrev på sin FB-side etterpå:

«Her er fylkesleiaren i lag med gjengen i Natteravnene foran ein av bilane dei brukar. Natteravnene gjer ein umåteleg viktig jobb for å halde folk og gater trygge om nettene. Tusen takk for den viktige innsatsen de legg ned, og takk for at vi fekk vere med i kveld. Dette gav meirsmak!»

Natteravnene på Hamar tenker nytt

For å styrke ordningen har den nye lederen for Natteravnene i Hamar gjort en rekke grep. Nå utvides ordningen til å inkludere vinterhalvåret — i tillegg får de disponere egen bil.

Når både ungdommen og arenaen hvor de møtes endres, må også natteravnordningen moderniseres. Med dette i tankene har Helene Ottesen, som er ny leder for Natteravnene Hamar, blant annet tatt kontakt med forbyggende seksjon ved Hamar politistasjon og SLT-koordinator i kommunen.

Resultatet er blant annet at Natteravnene fremover får disponere en av kommunens biler, slik at de raskt kan komme seg fra sted til sted når det er nødvendig. Selv om ordningen fremdeles skal være knyttet til FAU ved de ulike skolene, har de samtidig åpnet opp for at alle kan melde seg som frivillige via mail eller nettsiden deres.

På denne måten håper de å øke rekrutteringen, slik at de kan være aktive også i vinterhalvåret og ikke bare i sommerhalvåret som tidligere. Det er skapt en ny glød som de håper vil bidra til at Natteravnene på Hamar nå vil være synlig enda oftere enn før.

Frivillighetskonferansen

I slutten av november deltok Natteravnene i Oslo på Frivillighetskonferansen 2017, arrangert av Oslo kommune. På konferansen deltok cirka 400 personer, der blant annet korps, kor, speiderbevegelsen, idretten, kulturgrupper, teatergrupper og Natteravnene var representert.

Av Kolbjørn Vogt

Bakgrunnen for konferansen var den såkalte frivillighetsmeldingen fra 2016, og at Oslo kommune ønsker å «åpne» sine lokaler for frivilligheten utenfor normal arbeidstid — og uten betjening. Det er tenkt som en gratis tjeneste eller som en leietjeneste dersom man benytter tjenester utover det som er i lokalet (vakt, hold, økt behov for renhold, bruk av utstyr etc.).

Prosjektet er omfattende, med mange hensyn å ta. På konferansen fikk man erfaringer fra København og Trondheim. I Danmark er bruk av kommunens lokaler lovbestemt. Totalt sett er

Faksimile: Med egen bil blir Natteravnene på Hamar mer mobile. (Faksimile fra Hamar Arbeiderblad)

feransen 2017

erfaringene fra begge steder positive. Representantene fra Trondheim og København anbefalte at Oslo bruker tid og gjør pilotprosjekter før det settes ut i live.

En «nøkkel»

Det var snakk om en «Oslo-nøkkel» og et bookingsystem som gjør det enkelt å finne lokaler, leie disse og komme seg inn. Arbeidet går parallelt med å få laget en oversikt over lokalene som kan inngå i systemet, slik som skoler, kulturhus, scener etc. Det pågår alt prøveprosjekt i bydelene Sagene og Bjerke. Et annet element som er viktig i forbindelse med utlån og leie, er trygghet og brannsikkerhet. Brann- og redningsetaten holdt innlegg på konferansen.

Flere biblioteker i Oslo er alt «mer-åpne» med stor suksess. Det vil si at de er åpne for publikum fra kl. 07 til 23 hver dag. Så langt har det vært få problemer og ikke noe hærverk. For å delta i ordningen må du være 15 år og ha gyldig lånekort. Lokalene har adgangskontroll og kameraovervåkning med tlesystem, slik at de til enhver tid vet hvem som bruker dem.

Lyttet: Natteravnene orienterte om ordningen for en foreldregruppe på Romsås. (Foto: Gry-Janicke Nordby)

Orienteringsmøte på Romsås

I slutten av januar ble det holdt et orienteringsmøte på Romsås, der politi, FAU, Natteravnene på Vestli, en representant fra beboerne og Natteravnene i Oslo sentrum informerte om hvor viktig det er å stille opp på natteravnordningen. På grunn av økte negative tendenser blant ungdommen på Romsås trengs det god synlighet og tilstedeværelse fra voksne i nærmiljøet.

Stovner: Kai, Arild, Christoffer, Bjørn, Ali og Jan har fått hjelp av Per Henning, Jarl-Andre, Camilla, Mette og Marit fra Romsås og av Espen og Metab, samt politiet. (Foto: Jan Bøhler)

Aktive ravner på Vestli, Stovner og Romsås

På forsommeren i fjor ble det etter en periode med uro satt nytt liv i Natteravnene på Vestli. Siden har det vært stor aktivitet. Her er hva Jan Bøhler, AP-politiker og aktiv natteravn skrev på sin FB-side i midten av januar:

Hyggelig trygghet: Etter at natteravningen kom i gang igjen for fullt på forsommeren i fjor, har alle som er med vist en flott stay-erevne. På Stovner og Vestli har det vært natteravn hver natt til lørdag og søndag siden da. På Romsås er det også kommet i gang en ny aktiv gruppe, og vi samarbei-

der og stiller opp der det trengs.

Vi deler oss opp og dekker flest mulig av nærmiljøene. På det ene bildet nedenfor er Kai, Arild, Christoffer, Bjørn, Ali og jeg på Vestlitorget. På det andre er vi ovenfor Stovner senter og har fått forsterkninger av Per Henning, Jarl-Andre, Camilla, Mette og Marit fra Romsås og av Espen og Metab, samt politiet.

Det er ikke bare viktig å gå natteravn for å skape trygghet, men det er også veldig hyggelig å gjøre noe sammen med så mange trivelige mennesker. Det er fram-møte hver fredag og lørdag kl. 20 på Vestli T-banestasjon. Bli med en tur du også når det passer!

Trivelig gjeng: Kai, Arild, Christoffer, Bjørn, Ali og Jan på Vestlitorget. (Foto: Jan Bøhler)

Stadig færre 15-åringene

Foto: FreePic

Stadig flere 15 åringer sverger til sunne smoothies istedet for alkohol.

I 1999 drakk 55 prosent av alle norske 15–16-åringer alkohol minst én gang i måneden. Siden da har andelen blitt stadig mindre. Nå drikker bare 24 prosent like ofte, viser ny rapport.

Rapporten «Bruk av rusmidler og tobakk blant 15–16-åringer» viser at andelen ungdommer som sa at de hadde drukket alkohol i løpet av de siste 12 månedene, er redusert fra 78 prosent i 1999 til 49 prosent i 2015.

Andelen som oppga å ha drukket alkohol i løpet av de siste 30 dagene, er redusert fra 55 til 24 prosent.

Andelen tilfeller av ungdommer som er beruset eller drikker betydelig mengder er også redusert fra årtusenskiftet til 2015. I tillegg har det vært en markant reduksjon i andelen ungdommer som opplever det som svært lett/lett å få tak i alkohol dersom de ønsker det. Eksempelvis har det vært en nedgang fra 91 prosent i 1995 til 68 prosent i 2015 for å få tak i øl.

Alkoholbruken har gått ned selv om tilgjengeligheten til alkohol har gått opp, og selv om ungdommenes foreldre og beste-foreldre drikker alkohol. Men forskerne vet ennå ikke om en del av ungdommene aldri vil begynne å drikke, eller om de bare utsetter alkoholbruken til de blir eldre.

– Færre ungdommer rapporterer å drikke mye på én gang, og færre rapporterer fyll. Det er positivt. Beruselse kan jo som kjent øke risikoen for skader, særlig blant unge. Risikoen for vold og overgrep øker også, sier Elin K. Bye, forsker ved Folkehelseinstituttet.

Alle piler peker ned

– Det er en gjennomgående positiv nedgang i bruk av både tobakk, alkohol og narkotika blant norske 15–16-åringer. I 2015 var andelen for bruk av alkohol og tobakk på det laveste nivået siden undersøkelsene startet i 1995, sier Bye.

Ifølge Bye finnes det ikke klare svar på årsakene til nedgangen, men andre undersøkelser viser at dagens ungdom er mer hjemmekjære, veltilpassede og aktive enn tidligere generasjoner. Ungdommene har god kontakt med foreldrene sine, og forel-

drene vet hvem de er sammen med og hvor de er.

– Det er adskillig flere ungdommer nå enn for 10–15 år siden som oppgir at foreldrene vet hvor de er på en lørdagskveld. Foreldrene vet også hvem de er sammen med. I tillegg er dagens ungdom mer opptatt av skolearbeid og god helse. Vi ser for eksempel at andelen ungdom som trener regelmessig og mye, har økt betydelig de siste 15 årene, sier Bye.

Europeisk undersøkelse hvert fjerde år

Den nye rapporten presenterer resultater fra den norske delen av den europeiske skoleundersøkelsen ESPAD (The European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs). ESPAD-undersøkelsen gjøres hvert fjerde år. Rapporten viser utviklingen i bruk av rusmidler og tobakk blant norske 15–16-åringer i perioden 1995–2015.

Norske 15–16-åringer kommer svært godt ut sammenlignet med ungdommer i de fleste land i Europa; de ligger gjennomgående lavt når det gjelder bruk av rusmidler og tobakk.

I 2015-undersøkelsen lå norske 15–16-

r drikker

åringene i det nederste sjiktet sammenlignet med andre land i Europa, både når det gjelder å ha drukket henholdsvis noen ganger, i løpet av de siste 12 månedene og i løpet av de siste 30 dagene.

29 prosent hadde prøvd sigaretter

Andelen 15–16-åringene som oppga at de noen ganger hadde røykt, har vært jevnt fallende etter årtusenskiftet, fra omkring 70 prosent i 1999 til 29 prosent i 2015.

Norge er blant landene i Europa som har hatt størst nedgang i andelen 15–16-åringene som oppga å ha røykt noen ganger. Norge hadde i 2015 den laveste andelen 15–16-åringene sammenlignet med andre europeiske land, som oppga å ha røykt daglig i løpet av de siste 30 dager.

Ungdommene gir uttrykk for at det er vanskeligere å få tak i sigaretter nå enn tidligere. Andelen som mener det ville være ganske/svært lett å få tak i sigaretter om de skulle ønske det, er redusert fra 96 prosent i 1999 til 64 prosent i 2015.

— Røyking er den enkeltfaktoren som har sterkest negativ innvirkning på folkehelsen, og det er gledelig at Norge ligger lavest i Europa når det gjelder daglig røyking blant ungdom, sier Bye.

— I Norge er det nå flere ungdommer som bruker snus enn sigaretter, men vi ser at ungdom også snuser mindre nå enn før, sier Bye.

Cannabisbruk

ned fra 12,3 til 6,5 prosent

Andelen som oppga at de noen ganger hadde brukt cannabis, økte fra 5,9 prosent 1995 til 12,3 prosent i 1999, men ble så redusert til 6,5 prosent i 2015. Andelen som oppga å ha brukt cannabis i løpet av de siste 12 månedene økte fra 4,7 prosent i 1995 til 9,1 prosent i 1999, og ble så redusert til 5,3 prosent i 2015.

Norge har i alle skoleundersøkelsesårene vært blant de landene som har hatt den laveste andelen 15–16-åringene som oppga å ha brukt cannabis noen ganger, i løpet av de siste 12 månedene, og i løpet av de siste 30 dagene.

— Det er viktig å understreke at unge som oppgir å ha brukt tobakk, alkohol eller andre rusmidler noen ganger, ikke nødvendigvis fortsetter å bruke slike stoffer. Undersøkelsene viser ikke andelen som har eller vil få, problemer knyttet til slik bruk. For mange vil bruken begrense seg til eksperimentering, sier Bye.

Foto: ScanStockPhoto

Snus overtar for røyking blant unge

Blant unge er det nå vanligere å snuse enn å røyke. Det viser oppdateringa av folkehelse rapporten på nett: Røyking og snusbruk i Noreg.

Andelen som røyker dagleg går stadig nedover i Noreg. Andelen som snuser går derimot opp. Trenden er særleg tydeleg blant unge. Blant unge i aldersgruppa 16–24 år er det nå fleire som snuser enn som røyker dagleg:

Om lag 5 prosent røyker dagleg.
Om lag 20 prosent snuser dagleg.

I aldersgruppene over 45 år er det framleis vanlegare å røyke enn å snuse, særleg blant kvinner. Dersom vi ser på utviklinga sidan 2000, ser vi at snus har auka samtidig som røykinga har gått tilbake.

Utdanning og bustadfylke

Utdanning og bustadfylke påverkar røyke- og snusvanar hos begge kjønn. Det er flest tobakksbrukarar i grupper med låg utdanning. Røykevanane ser ut til å vere vondast å vende i Østfold, Telemark og Finnmark. Desse fylka har flest dagleg røykarar.

Det er flest snusarar i Nord-Trøndelag, men fylkesforskjellane er mindre enn for røyking — når vi ser kjønn og aldersgrupper under eitt.

Hos gravide kvinner ser vi ein sterk nedgang i andelen som røyker under svangerskapet. Andelen som snuser har vi foreløpig ikkje statistikk for.

Lungekreft aukar framleis

Røyking påverkar helsa på fleire måtar. Det mest alvorlege er lungekreft. Hjarte- og karsjukdom var tidlegare den klart hyppigaste dødsårsaka blant røykarar. I dag er tobakksrøyking hovudsakeleg ein risikofaktor for kreftdødsfall. Talet på lungekrefttilfelle stig framleis, og sterkast blant kvinner.

Det hjelper å slutte. Dei som sluttar å røyke når dei er 30–50 år, vinn mellom 6 og 20 års levetid samanlikna med dei som held fram med å røyke.

Også snus påverkar helsa. Snusbruk verkar inn på hjarte- og karsystemet ved at snusen påverkar blodtrykk og puls. Det er haldepunkt for at snusbruk kan gi større dødelegheit for dei som allereie har ein hjartesjukdom. Hos gravide kan snus påverke fosteret.

Kilde: Folkehelseinstituttet: <https://www.fhi.no/nyheter/2017/snus-overtar-for-roeyking-blant-unge/> (Publisert 05.07.2017)

Natteravneffekter

Natteravnene lagerfører et begrenset antall effekter som er nyttige under vandring. På denne måten har din gruppe mulighet til å bestille disse effektene i små kvanta. Nedenfor ser du vårt utvalg:

Refleksvest

Ryggsekk

Kulepenner

Bærenett

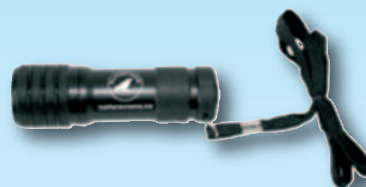
Midjetaske til førstehjelpsutstyr

Rapportblokk

Ansiktsmaske

Lommelykt

Materiell kan bestilles på:

<http://www.natteravnene.no/bestilling-av-vandringsmateriell>

*Støtt oss med
ditt bidrag
i dag!*

Send sms
977482518
til 2020

v:pps

Natteravnenes
VIPPS nummer

73962

— Givende og viktig

Da kona hans foreslo at han skulle gå natteravn, ville han egentlig ikke. Han tenkte det bare ville bli kjedelig å gå rundt i nabolaget. Etter første vandring som natteravn på Furuset var han imidlertid frelst. Dette var virkelig givende – og så viktig for barna de møtte.

Av Anette Haugen

Carlos Ahumada (57) bor på Furuset med sin kone og sønn på sju år. Han er aktiv som fotballtrener for flere lag og åpner også dørene hjemme for leksehjelp for de som trenger. Da det skulle startes en natteravngruppe på Furuset for litt tid tilbake – og kona hans foreslo at han skulle bli med – var det imidlertid liten entusiasme å spore.

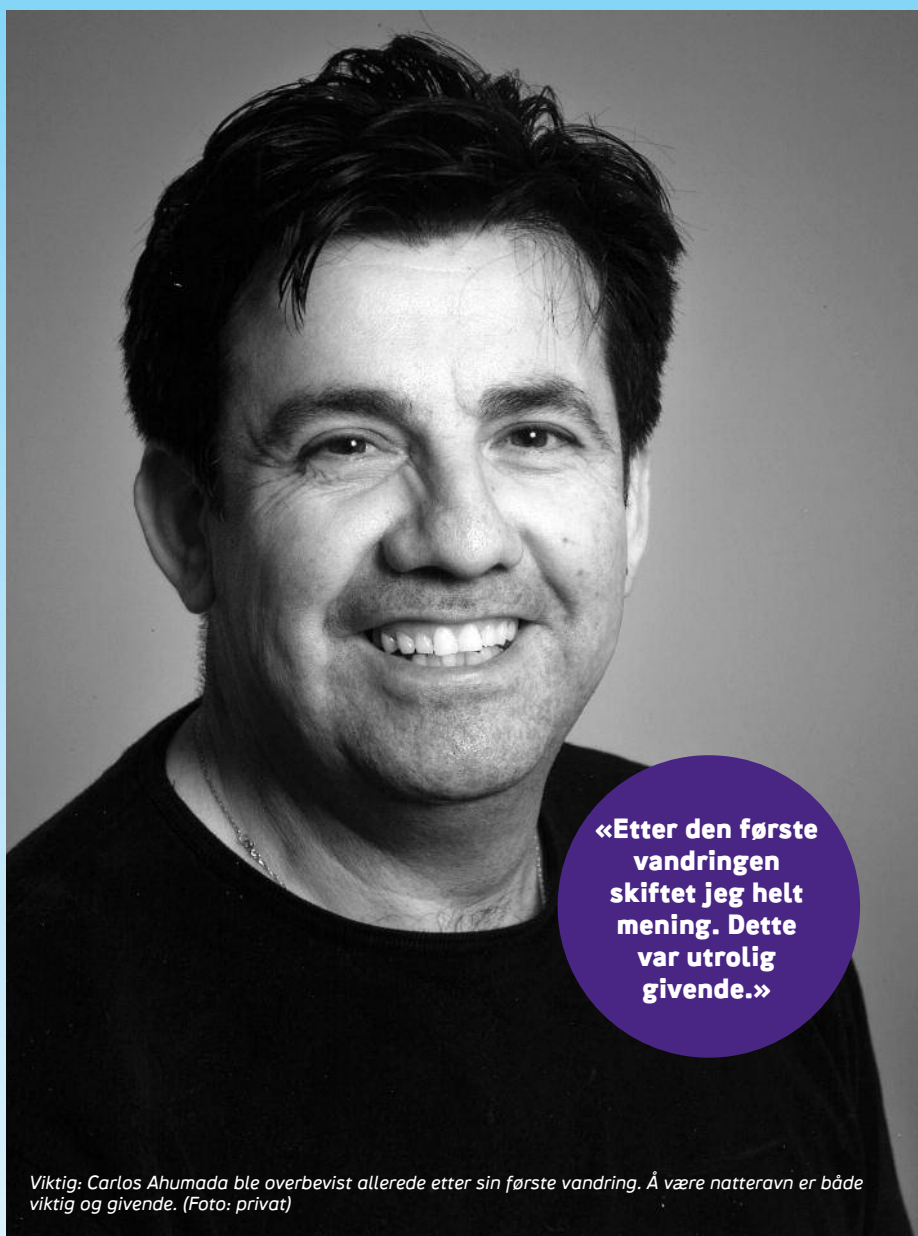
– Jeg tenkte det ville bli kjedelig å gå rundt i nabolaget, men siden min kone hadde skrevet meg opp på en liste som frivillig, møtte jeg opp. Etter den første vandringen skiftet jeg helt mening. Dette var utrolig givende. Barna vi møtte, der jeg kjente flere fra fotballen, kom til oss og spurte om mange ting. De viste så utrolig respekt og satte så tydelig pris på at vi var der i våre gule vester, forteller Carlos.

Mobbing

Flere av barna kom og fortalte om ulike problemer – og flere ganger har Carlos som natteravn møtt på ungdom som har kranglet eller slåss. Mye har imidlertid løst seg bare de har vist seg eller etter at de har snakket litt med dem.

– Vi har også kommet over mobbesaker, ikke bare erting eller tulling, men alvorligere ting. Da har vi blant annet ringt foreldre. I tillegg har vi et veldig godt samarbeid med politiet. De tar det vi sier seriøst og følger opp. Skjer det noe som ikke er bra, kan vi bare ringe, sier natteravnen, som opprinnelig er fra Chile, men har bodd, studert og jobbet i Norge siden han var 25 år.

Han er ganske imponert over hvor stor effekt det har at Natteravnene er synlige og beveger seg rundt i nærmiljøet. Han synes det har blitt roligere siden de startet. Dessuten er det helt tydelig at barna

«Etter den første vandringen skiftet jeg helt mening. Dette var utrolig givende.»

Viktig: Carlos Ahumada ble overbevist allerede etter sin første vandring. Å være natteravn er både viktig og givende. (Foto: privat)

føler seg mye tryggere. Han har jo selv en sønn på sju år og synes det er svært viktig at han og kameratene føler seg trygge når de er ute.

Når han kan

I og med at kona til Carlos reiser mye med jobben, er det ikke alltid han kan stille på fredagskvelden når Natteravnene på Furuset er ute. Han har likevel allerede gått natteravn flere ganger etter at ordningen startet opp – og stiller gladelig

opp når kona er hjemme og han har anledning til å komme seg ut. Dette er helt klart noe han vil fortsette med.

For å få ytterligere inspirasjon og kunnskap har han også deltatt på møter arrangert av natteravnkontoret i Oslo sentrum, der de ulike lokalgruppene møtes for å dele erfaringer. Han oppfordrer gjerne andre til å bli natteravn. Dette er givende for deg selv og ikke minst er det en viktig jobb man gjør for å trygge barnas nærmiljø.

Viktig å bry seg

Siden februar 2016 har Dagravnene på Mortensrud vært aktive i nærmiljøet for å sørge for at skolebarna- og ungdommen kan ferdes trygt både i og rett etter skoletida. De fleste barna og foreldrene vet godt hvem Dagravnene er og slår gjerne av en prat.

Tekst og foto: Anette Haugen

Det hele startet egentlig høsten 2014, da de opplevde et tragisk dødsfall på Mortensrud i Oslo. En skolegutt på ti år sultet i hjel. Det var en skremmende opplevelse for alle i nærmiljøet – og initiativet til det som ble kalt Mortensrud Manifest, ble tatt. I manifestet ble det slått fast hvor viktig det er at alle bryr seg om hverandre.

Det ble samme høst arrangert fakkeltog med nærmere 1000 deltakere og det ble også opprettet en facebookgruppe, som i dag har rundt 1800 medlemmer. Her legges det blant annet ut forslag til tiltak for å bedre miljøet i bydelen. Et av forslagene som ble lagt ut var å starte opp en gruppe med dagravnere for å forebygge og trygge hverdagen til de unge.

Ved skolene

– Datteren min var en av initiativtagerne til Mortensrud Manifest. Det var også hun som sterkt oppfordret min kone og meg til

å dra i gang dagravnordningen, forteller Hans Kristian Ringvold, som selv har to barnebarn som har vokst opp og går på skole her. Den ene har riktig nok akkurat begynt på videregående, mens den andre går på en av barneskolene.

Det tok litt tid å komme i gang, men i februar 2016 begynte vandringerne, som de deler opp i to økter. Første runde tar de fra klokka 11.30 til 12.15 mens det er storefri på Lofsrud ungdomsskole. Neste økt er fra 13.30 til 14.15. Da dekker de tidsrommet hvor de fleste slutter, både ved ungdomsskolen og de to barneskolene, Mortensrud og Stenbråten.

– Vi beveger oss ikke inn på skolenes områder, men holder oss litt utenfor. Når det er storefri på ungdomsskolen går mange av elevene ned til senteret. Da hender det vi slår følge. De fleste synes bare det er hyggelig å prate med oss. Ser vi noen som henger rundt, spør vi kanskje hva de driver med. Vil de ikke ha noe med oss å gjøre, fjerner de seg, sier dagravnen.

Voksenkontakt

Det er noe av det samme de gjør etter skoletid, men da går de først til barneskolene, som også slutter litt tidligere. De småprater med barna, lar dem få låne mobilen om de trenger å ringe hjem, deler eventuelt ut plaster og tilbyr noen ganger å følge barn hjem om de ønsker det. Noen takker ja,

andre forteller kanskje en historie de ikke har turt å fortelle andre. Det er mest koseprat, men også historier til ettertanke.

– Mange av de små vil gjerne prate. Det kan virke som om noen av dem savner litt voksenkontakt og vil snakke fortrolig, kanskje om noe litt ekkelt de har opplevd. Da lytter vi. Ser eller hører vi noe alvorlig som bør undersøkes nærmere, tar vi kontakt med skolen og lar dem håndtere det. Vi kontakter aldri foreldrene direkte, understreker Hans Kristian Ringvold.

Ofte møter imidlertid Dagravnene på foreldre som henter og følger barna hjem. Da er det stort sett bare godord å få. Tilbakemeldingene de får underveis både fra barn og voksne, er stort sett bare hyggelige. Kun én gang har initiativtakeren fått en uforskammet kommentar fra en voksen, som mente foreldrene burde passe ungene sine selv i stedet for at de gikk rundt.

Trekker seg vekk

Det finnes riktig nok noen personer som ikke er så veldig begeistret for Dagravnene. Hans Kristian Ringvold medgir at de har opplevd å møte på «uønskede individer» i nærmiljøet rundt ungdomsskolen og senteret. Dette er personer, dessverre også ganske unge, som de har grunn til å tro omsetter stoff. De trekker seg imidlertid unna når Dagravnene kommer. Hvor de

Dagravnene på Mortensrud

- Startet opp i februar 2016.
- Går om mulig alle hverdager i skoleåret.
- De går to økter:
11.30-12.15 (storefri ungdomsskolen) og
13.30-14.15 (skoleslutt).
- Er i dag 15 stykker, men ønsker veldig gjerne flere med på laget.
- Ansvarlig kontakt: Hans Kristian Ringvold.
- Kontaktinformasjon:
Mail: hansrin@online.no
Mobil: 913 37 844

«Noen savner litt voksenkontakt og vil snakke fortrolig, kanskje om noe litt ekkelt de har opplevd...»

Hyggelig: De fleste barna synes det er koselig å stå av en prat med Dagravnene. I dag er Hans Kristian Ringvold og Kristjan Hermannsson på dagraving.

blir av er ikke så godt å si, men da holder de seg i hvert fall vekk fra skolenes områder.

– Vi har for øvrig et godt samarbeid med politiet, der vi har en fast kontaktperson vi kan ringe til om vi ser noe. Det har hendt vi har ringt, for eksempel om vi har sett uønskede folk utenfor skolen. Ellers er politiet også selv godt synlige. Det hender de slår følge med oss litt av veien, forteller han.

Også fra andre kanter får Dagravnene gode tilbakemeldinger. Både skolene, vektere, senterledelse, oppsøkende miljøterapeuter, barnevernet og foreldre har vist at de setter stor pris på jobben de gjør – og de har et godt samarbeid med alle sammen. Videre har de stilt på møter med frivillige organisasjoner i bydelen og er behjelpelige med råd om andre vil starte opp med dagravnning. Blant annet skal de visst i gang på Holmlia.

Rekruttering

Men hvem er så denne gjengen som går rundt og passer på andres barn og ungdommer midt på dagen – alle hverdager? Er det lett å rekruttere folk til å delta?

– Da vi startet var vi ni stykker, nå er vi femten. De fleste er pensjonister, men vi har også med noen som jobber deltid, skift eller er delvis arbeidsledige. Vi har hatt møter med ulike foreninger og trossamfunn – og får hele tiden tilbakemeldinger om at vi gjør en god jobb, men det er ikke like lett å rekruttere flere. Det har sikkert også litt å gjøre med ulike kulturer, der ikke alle er like vant med frivillig arbeid, påpeker Hans Kristian Ringvold.

Hver høst stiller de dessuten opp på et FAU-møte ved alle skolene. Det gjør de for å rekruttere foreldre som har fri på dagtid, men også for å informere om hva de gjør, slik at foreldrene kjenner til dem. Foruten

Mortensrud Manifest – fordi vi bryr oss

Vi skal:

- Alltid bry oss
- Hjelp til når vi kan
- Gjøre noe med problemene – ikke bare snakke om dem
- Snakke med hverandre og ikke om hverandre
- Akseptere at vi er forskjellige
- Løfte frem de gode historiene om alt som lykkes på Mortensrud

Vi skal aldri:

- Gå forbi, eller lukke øynene for et barn eller en nabo som ikke har det bra
- Dømme andres oppførsel eller snakke nedsettende

Vi krever:

- At private og offentlige beslutningstakere gjør det samme som oss: De må slutte å snakke og begynne å handle.
- Vi inviterer alle til å komme til bydelen vår, snakke med oss og gjøre noe konkret for oppvekstmiljøet her.

«Jeg har godt
av å gå.
Samtidig gjør vi
nytte for oss.»

Én gang i uka: Målet er at ingen må gå mer enn én gang i uka. Heldigvis er det ikke ofte de må avlyse.

dette prøver de å rekruttere ved å stå på stands. Blant annet har de deltatt både under Lysvandringen ved Hvervenbukta og på Mortensrud Festival.

Fint fellesskap

Dagen da Gatelangs møter Dagravnene på Mortensrud er det ganske kaldt ute. Vi møtes på Maliks på Senter Syd, der de har sin vanlige møteplass. Det er også her de går inn og varmer seg og drikker kaffe mellom de to vandrerøkter. Som regel er det de samme som går begge økter. De skal alltid være minst to som går. Er det nye med, er de gjerne tre.

I dag skal Hans Kristian Ringvold gå selv, sammen med Kristjan Hermannsson. Det vil si, de har allerede tatt første økta. Vi skal være med på runden etter skoletid.

– Jeg ble med først og fremst fordi jeg tenkte på meg selv. Jeg har godt av å gå. Samtidig gjør vi nytte for oss. Ved siden av dette er det et fint sosialt fellesskap, sier Kristjan Hermannsson, som opprinnelig er fra Island, men har bodd på Mortensrud i over 20 år. Han er med andre ord godt kjent og har både barn og barnebarn som bor i nærmiljøet.

Det sosiale fellesskapet deres inkluderer også samlinger utenom selve dagravnningen. For eksempel har de før sommer- og juleferien alltid en hyggelig sammenkomst, noen ganger med et foredrag eller lignende, hvor de også inviterer flere av samarbeidspartnerne sine, slik som politiet. De stikker stort sett alltid innom.

Ut på tur

Det nærmer seg skoleslutt og vi gjør oss klare for en tur ut. I dag setter vi først kurs mot Stenbråten skole. Det er stille utenfor, vanligvis er det mye mer liv her, forklarer de to dagravnene. Sannsynligvis har det med kulda å gjøre, men sola skinner, så vi klager ikke.

Noen av barna lurer på hvem de er og hvorfor de er der? Andre kjenner dem godt igjen og vinker. Noen foreldre smiler og sier hei. En liten jentegjeng skravler villig og forteller at de skal på senteret og kjøpe godteri. Da får de med et smil en anmodning om ikke å kjøpe alt for mye. Tonen er hyggelig på alle plan.

Etter hvert som skolen tømmes for barn som ikke skal på aktivitetsskolen, slår vi følge med noen gutter i retning senteret. De somler litt, men virker å ha det greit. Ved buss- og T-banestasjonen nedenfor senteret går vi rolig og stopper innimellom. Her er det mye folk. Noen voksne slår av en prat og Dagravnene prater også med noen av barna som venter på bussen.

Nå har også ungdomsskolen sluttet, så vi tar en tur bortom idrettsbanen. Her forteller Dagravnene at det tidligere var litt mistenksom virksomhet ved noen av bodeene, men i det siste har det vært slutt på det. Heller ikke inne på senteret treffer vi så mange unge i dag, men de som er der smiler. Det har vært en rolig vandring, men like viktig for det.

Trenger du noen å snakke med?

Alle har behov for svar på sine spørsmål, men det er ikke alltid lett å spørre noen du kjenner. Det finnes flere telefon-tjenester og nettsider hvor du kan finne god informasjon og hvor du har mulighet til å stille anonyme spørsmål. Disse sidene kan også være til hjelp for foreldre og andre voksne som lurer på hva de unge er opptatt av.

Alarmtelefon for barn og unge 116 111

Gratis nødtelefon for barn og unge. Holder åpent når barneverntjenesten er stengt. Man-fre kl. 15–08. Døgnåpent i helgene.

www.116111.no

Amathea 815 32 005

Tilbyr gratis samtaler og rådgivning om alt som har med graviditet å gjøre. Åpent: Man-fre kl. 08–20.

www.amathea.no

Kors på halsen 800 333 21

For alle under 18 år som trenger en voksen å snakke med. Gratis og anonymt. Telefon, chat og mail: Man-fre kl. 14–22.

www.korspahalsen.no

Dopingkontakten 800 50 200

Gratis og anonym informasjonstjeneste for alle med spørsmål om doping. Åpent: man-fre kl. 09–15.

<http://tinyurl.com/gotnvsvx>

Kirkens SOS 22 40 00 40

Gratis krisetelefon for alle som trenger noen å snakke med, uansett hva det er. Tlf: Døgnåpent. Chat: man-søn kl. 18.30–22.30.

www.kirkens-sos.no

Ungdomstelefonen 40 000 777

Unge svarer unge på spørsmål om seksualitet, legning og identitet. Tlf: søn-fre kl. 18–22. Chat: tirs-ons kl. 18–22

www.ungdomstelefonen.no

RUStelefonen 08588

Svarer og gir råd på alt rundt rusproblematikk. Du kan være helt anonym. Tlf: Man-søn kl. 11–19. Chat: Man-fre kl. 11–17.

www.rustelefonen.no

Telefon for incest- og seksuelt misbrakte 800 57 000

Gratis hjelpetelefon for incest- og seksuelt misbrakte i alle aldre og av begge kjønn. Døgnåpent.

www.incest80057000.no

Bekymringstelefonen voksne for barn 810 03 940

For voksne som har bekymringer eller spørsmål rundt barn og unge. Tlf: Man-fre kl. 09.30–14.30. Chat: tirs 12.30–14.30

www.bekymring.no

Barneombudet 22 99 39 50

Svarer på alle type spørsmål fra barn og unge under 18 år. Tlf: Man-fre kl. 09–15. Nettjenesten: Klar melding eller Facebook.

www.barneombudet.no

Ung.no

Informasjons- og diskusjonskanal drevet av Barne-, ungdoms- og familie-direktoratet. Gir svar på alt du lurer på, har egen spørreside.

www.ung.no

Redd Barna

Gir informasjon om nettvett, barn og overgrep, barnefattigdom, asyl- og flyktningebarn, barns rettigheter mm.

Barnevakten.no

Hjelper foreldre til å delta aktivt i barnas mediehverdag gjennom å formidle nyansert informasjon, gode råd og nyttige verktøy.

www.barnevakten.no

Medietilsynet

Gir informasjon og tips om alt rundt barn og medier, dataspill, trygg nettbruk, digital mobbing, personvern mm.

www.medietilsynet.no

Rådgivning om spiseforstyrrelser 948 17 818

Gir råd og veiledning til alle som har eller har hatt en spiseforstyrrelse og til pårørende. Ta kontakt på telefon: 948 17 818 eller mail: nfo@nettros.no

www.nettros.no

Gatelangs dykker ned i arkivet og presenterer artikler som sto på trykk ti år tilbake i tid, den gang bladet het «Respekt». Saken under er hentet fra det 13. bladet som ble utgitt, nr. 1 – mars 2008. (Første nummer kom ut i juni 2002.)

— Frivilligheten er vital og framgangsrik!

Den nylig lanserte stortingsmeldingen «Frivillighet for alle» inneholder en etterlengtet oppdatering av sentrale fakta om frivillig sektor i Norge. Nå er forskningsresultatene meldingen bygger på publisert i rapporten «Frivillig sektor i Norge 1997-2004».

Rapporten er utgitt av Institutt for samfunnsforskning (ISF) med støtte fra Kultur- og kirkedepartementet. Den gir en grundig beskrivelse av utviklingen i frivillig sektor over tid.

Forsker Karl Henrik Sivesinds hovedkonklusjon er at frivilligheten i Norge framstår som «vital og framgangsrik»: aktiviteten er stabilt høy, stadig flere deltar, og økonomien i frivillig sektor styrker seg.

Samtidig viser tallene at andre sektorer i samfunnet hadde en sterkere vekst enn frivilligheten i perioden 1997-2004.

Om frivillig sektor:

- Hele 58 prosent av befolkningen deltar i frivillig arbeid. Det er «verdensrekord».
- Hvert år legges det ned en frivillig innsats tilsvarende 113 500 årsverk i Norge.
- Det finnes over 115 000 organisasjoner i Norge (inkl. lokale lag av nasjonale organisasjoner).
- 64 prosent av sektorens inntekter kommer fra salg, deltakeravgift eller gaver.

Kilde: «Frivillig sektor i Norge 1997-2004. Frivillig arbeid, medlemskap, sysselsetting og økonomi».

Driftskostnadene i sektoren økte fra vel 40 til nesten 61 milliarder kroner i perioden – en vekst på 51 prosent.

I samme periode økte Norges BNP med 56 prosent. Veksten i frivillig sektor er i følge rapporten på høyde med veksten i offentlig sektor. «Det har vært en periode med uvanlig sterk vekst i markedsrettet virksomhet, og da er det ikke så overraskende at nonprofit sektor ikke vokser like raskt», heter det.

— Denne kunnskapen gir oss et nødvendig grunnlag i arbeidet for vekst og utvikling i frivillig sektor. Samfunnet endrer seg, og vi trenger et oppdatert kart for å navigere i et nytt landskap. Vi ser fram til en mer jevnlig oppdatering gjennom det kommende satelittregnskapet for frivillig sektor, sier daglig leder i Frivillighet Norge, Birgitte Brekke.

Selv for de som har studert stortingsmeldingen om frivillighet grundig, vil rapporten være nyttig. Og den er ikke minst overkommelig lesning med sine rundt 60 sider.

— Rapporten bør bli «pensum» for alle som er aktive i frivillig sektor, avslutter Brekke.

Fem råd for en tryggere bytur

- Ikke ta pirattaxi
- Ikke hør på musikk om du går alene nattestid
- Oppsøk opplyste gater på hjemturen
- Vær observant og våken
- Forsøk å ta følge med venner, når det er mulig

Natteravnenes tips for en tryggere og hyggelig bytur:

- Hold sammen – pass på hverandre og ikke la noen være alene.
- Planlegg hjemreisen: Sjekk busstider, ha reservepenger til drosje og ha en god backup-plan (for eksempel overnattingsmuligheter hos venner, avtalt hjemkjøring, ha strøm på mobiltelefonen). Unngå mørke og lite trafikkerte områder. Velger du å gå hjem – gå i opplyste og befolkede gater.

HVOR ER PARAPLYEN?

Hvor i Norge befinner natteravnparaplyen seg på dette bildet? Vet du svaret? Send en mail til: gatelangs@natteravnene.no innen 1. mai, så er du med i trekningen av en fin premie.

Løsning i forrige nummer var: Aurland i Sogn og Fjordane.
Følg også vår konkurranse på Facebook.
Med jevne mellomrom stiller vi samme spørsmål der. Lik siden vår «Natteravnene» og følg med på «Paraplyens vandring» og aktuelle saker.

Natteravnene takker gode samarbeidspartnere:

Stanley Security AS
som gir oss gratis
alarmtjeneste,
parkering med mer.

Joh. Johannson
som gir oss
gratis kaffe.

Egon Karl Johan
www.egon.no/restauranter/karl+johan
Som spanderer pizza
under vandring

Hafslund ASA
som bidrar med
engasjement og
økonomisk støtte

Foto: Pixabay

Vi som har ansvar i ungdomsorganisasjoner, må skape tillit

At overgrep og seksuell trakassering skjer, vet vi, men i hvor stor grad blir dette tatt opp i organisasjonene?

Norge har utrolig mange ungdomsorganisasjoner – møteplasser for ungdom som har en felles interesse eller et felles mål.

For mange er dette en trygg plass som betyr mye. Men hva gjør man når en opplever noe som skaper en sterk utrygghet på en ellers så trygg arena?

Hodet kaldt

På grunn av #Metoo-kampanjen har det den siste tiden kommet frem i lyset at overgrep og seksuell trakassering skjer på alle arenaer – i for eksempel medier, store bedrifter og ja, ungdomsorganisasjoner.

At overgrep og seksuell trakassering skjer, vet vi, men i hvor stor grad blir dette tatt opp i organisasjonene? Som en del av ledelsen i en organisasjon har man flere viktige ansvar.

Ett av disse er blant annet å bidra til å løse problemene innad i organisasjonene.

Overgrep og seksuell trakassering er langt ifra lett å håndtere, men her er det viktig å holde hodet kaldt.

Ta rollen seriøst

Blir man utsatt for et overgrep på en arena hvor en egentlig skal føle seg trygg og kunne være seg selv, er det viktig å ha en ansvarsgruppe en føler tillit til.

Enda viktigere er det at denne ansvarsgruppen lever opp til tilliten. Hvordan skal en klare å føle seg trygg på en arena som dette, om en ikke har noen å si ifra til om noe skjer?

Vi som tillitsvalgte i alle ungdomsorganisasjoner må ta vår rolle seriøst. Om noen viser oss tillit og forteller om noe som har skjedd, er det viktig at vi handler riktig og behandler problemet med den seriøsiteten det tilsier.

For hvordan kan en føle seg trygge på en slik arena uten noen som tar ansvar?

Ett håp

Miljøet i ungdomsorganisasjoner generelt er godt i Norge, og det er jeg veldig glad for. Men derfor er det enda viktigere at vi

ikke prøver å skyve problemene vi ser, under teppet.

Jeg har ett ganske enkelt håp, det er at folk skal tørre ta kontakt med oss i ansvarsposisjoner om noe skulle skje. Dette er tross alt et verv vi har valgt å ta – med alt ansvar dette måtte medfølge!

Jeg forventer at andre tillitsvalgte i andre organisasjoner (og mine egne for den saks skyld) skal ta ansvaret like seriøst.

Det er vår jobb å skape et trygt miljø for medlemmer og deltakere i vår organisasjon.

Innlegget er skrevet av Iver Daaland Åse (17), sentralstyremedlem i Humanistisk Ungdom. Det har tidligere stått på Si ;D-spalten i Aftenposten 4. januar. (Foto: Humanistisk Ungdom)

SE BARNET BAK ATFERDEN

Alle elsker barna sine, men ikke alle foreldre er i stand til å gi barna sine god nok omsorg. I disse tilfellene er andre trygge voksne viktige. Rusfri Oppvekst er en frivillig medlemsorganisasjon som mener at de som jobber med våre barn og unge er viktige i det forebyggende arbeidet. Trygge voksne kan se, bekrefte og fange opp de barna som trenger det.

Rusfri Oppvekst jobber for at kunnskap om blant annet vold, overgrep, rus, psykisk helse og forebyggende arbeid skal deles med alle som jobber med barn og unge. Sammen med fagfolk, forskere og foredragsholdere arrangerer vi landsdekkende kurs, samt forelesninger for omlag 600 lærerstudenter som deltar i forskningsprosjektet *Forebygging gjennom*

økt kunnskap, trygghet og bevissthet som vi startet høsten 2016 på Høgskolen på Vestlandet og NLA Høgskolen Bergen.

Ønsker du å delta på et av våre kurs, eller mer informasjon om vårt arbeid? Kontakt oss på: post@rusfrioppvekst.no eller www.rusfrioppvekst.no eller følg oss på Facebook.

Fremtidsrettet verdiskapning

Nexans er ledende leverandør av kraft-, tele-, installasjons- og varmekabler i Norge, og er blant verdens ledende innen offshore-kontrollkabler og høyspente sjøkabler. Selskapet har hovedkontor i Oslo, produksjonsanlegg på Rognan, Langhus og Halden, og leverer fremtidsrettede produkter over hele verden.

www.nexans.no

Stiftelsen UNI

Stiftelsen UNI
Gaustadalleen 21, 0349 OSLO

Telefon: 21 09 56 50
www.stiftelsen-uni.no

Et trygt samfunn Stiftelsen UNI støtter organisasjoner med samfunnsansvar

Hvert år deler Stiftelsen UNI ut ca. 30 millioner kroner til verneverdige prosjekter. Styret imøteser søknader som faller inn under stiftelsens formålsbestemmelse.

Stiftelsen UNI behandler søknader løpende gjennom hele året.

Stiftelsen UNI har som ideelt formål å fremme allmennyttig virksomhet innen skade- og miljøvern, for å bidra til en trygg utvikling i det norske samfunn. Stiftelsens bidrag skal i første rekke være økonomisk støtte til prosjekter og påskjønnelse til institusjoner og enkeltpersoner.

Oslo kommune
Barne- og familieetaten

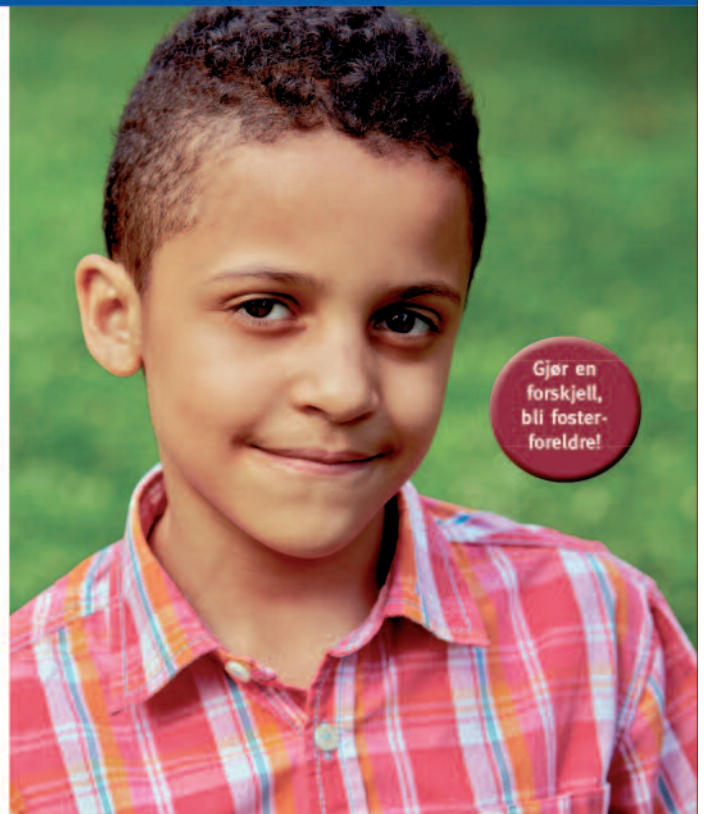
Fosterhjemstjenesten

Har en drøm... Men trenger noen å stole på

Mange barn i Oslo venter på en ny familie.

Lurer du på om dette kan være noe for deg og din familie? Ta kontakt med oss for en uforpliktende samtale: Tlf: 23 42 80 09,
e-post: fosterhjemstjenesten@bfe.oslo.kommune.no

Du finner oss også på www.fosterhjem.no/Oslo
og Facebook; fosterhjemstjenesten i Oslo.

Gjør en
forskjell,
bli foster-
foreldre!